

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Libr. 2, cap. 12, in fine, unicaque Elisabeth filia patre in nihilo meliore superstite, in qua defecit descendantia ejusdem Regis, cuius testamentum neque vires, ne-

que exequutionem habere potuit, ut restatur idem Hieronym. Polin. in eadem hist. lib. 2, cap. 1, in princ.

DE BONIS CLERICORVM.

Cap. XII.

SUMMARIUM.

- 1 Bona, prædia, & possessiones à quo tempore cœperit Ecclesia possidere.
- 2 Constantinus Imperator, quam liberalitatem Ecclesia fecerit, & quantum ecclesiasticis deculerit.
Episcopi locum Apostolorum tenent, ibidem.
- 3 Constantini donationem Ecclesia Romane factam sive validam, probatur ex pluribus.
- 4 Constantini donatio fuit expresse confirmata, & revocari non potest.
- 5 Constantini donatio fuit à Deo, & toto orbe approbata, ac spiritu Dei peracta, ita quod contrarium tenentes, non carverant heresis suspicione.
- 6 Otho primus hujus nominis Imperator, plura Ecclesia Romana confirmavit, & donavit.
- 7 Idem pro remedio animæ sua, & filiis suis plures civitates, urbes, & oppida Ecclesia Romana donavit.
- 8 Ecclesia Romana plura, & diversa bona fuerunt donata.
- 9 Pipinus, & Carolus Imperatores plura bona Ecclesia Romana donarunt.
- 10 Donationes Ecclesia Romana factæ per Principes Imperij fuerunt confirmatae.
- 11 Bonorum tria genera habent clerici.
- 12 Bonis ecclesiasticis clericis sustentari debent, quia altari serviant.
- 13 Ecclesia, an bona haberet tempore Apostolorum.
- 14 Bona ecclesiastica in quot partes dividenda.
- Communio rerum frequenter discordias causare solet, ibidem.
- 15 Bona ecclesiastica sive pauperum, quorum procurationem clerici gerunt, & num. 10.
- 16 Papa est omnium beneficiorum dominus.
- 17 Episcopi vocantur in partem solicitudinis Papæ.
- 18 Bona ecclesiastica sunt patrimonium Christi, & Praulatorum, quo ad administrationem: pauperum autem quoad sustentationem.
- 19 Beneficiarij ecclesiastici lege naturali tenentur operibus piis erogare superflua, & num. 13.
- 20 Decima quare dentur clericis.
- 21 Oblationes quæ sacerdotibus exhibentur,

Q 2 ab

- ab ipsis sacerdotibus, qualiter distribui
debeant.
22. Beneficiarius male impendens beneficij
redditus, peccat mortaliter, & an re-
stiuere teneatur.
23. Bonae superflua ut judicentur, attenditur
personarum qualitas.
24. Tam id major, & honestior est quilibet,
quanto melioribus praest.
25. Servitorum multitudo reddit majorem
dignitatem domini.
26. Nobilitas, & potentia considerantur in
beneficiorum collationibus, item & sci-
entias.
27. Doctores sunt multum honorandi, & de
eorum laudibus.
28. Beneficia non conferuntur ad voluptates
expendias.
29. Acceptio personarum non est apud Deum.
30. Venatio, quomodo & quando sit clericis
permissa.
31. Bona Ecclesie oblata in primitiva Eccle-
sia vendebantur, & de eorum pretio
sustentabantur pauperes.
32. Bona Ecclesie oblata, quare nunc conse-
rvantur matribus ecclesie.
33. Clerici habentes patrimonium in primi-
tiva Ecclesia non poterant quicquam
percipere ab Ecclesia, quamvis illi in-
servirent, & quare, & cur nunc ob-
servetur contrarium.
34. Beneficiati, deductu impensis pro suspen-
satione necessaria, superflua in eccle-
sie usum, & instauracionem expenderi
tenentur.

Ecclastici viri altari inservientes;
ut de altari vivere possint, capitulo
cum secundum. de præb. vir ille religio-
fissimus Constantinus Imperator, suscep-
to Baptismi Sacramento, dataque li-
centia per universum orbem, non so-
lum suscipiendi baptismum, sed etiam
fabricandi ecclesias, † post fabricam
templi primæ Sedis beati Petri ab eo in-
stitutam, prædia, possessiones, adeoque
immensa donaria Ecclesie donavit, ut
eidem sedem imperialem relinqueret,
& beato Petro, successorib[us]que suis
sponte concederet, ut in cap. futuram,
12, quest. 1.

Donationem vero à Constantino †
Ecclesie Romanae fuisse factam vali-
dam, & irrevocabilem, probatur au-
toritate text. in eodem cap. futuram, ibi,
denique idem præfatus Princeps dona-
ria immensa contulit, 12, quest. 1, cap.

Constantinus, 66, distinet facit l. Di-
vi Constantini, C. de nat. lib. in prin-
cipiis.

Et fuit expressè confirmata † per
Henricum Imperatorem, ut testatur
Clemens Quintus in Concilio Gene-
rali Viennensi, ut in Clementina unica,
§. porrò prater, ubi probat etiam gloss.
in verb. Constantinum, quod donatio
valuit, & revocari non potest, de ju-
rejurando, & ibi Abbas numero decimo-
septimo. Bart. reprobando contrariam
opinionem, glossa in authent. quonodo
oport. episc. numero tertio, idem Bart.
in proœm. forum, num. 13 & 14. Bald.
in proœm. C. num. 7. & 8, ver. postea
mutavit, Paulus de Catte. in consilio
70, numero septimo, vers. & finaliter, vo-
lum. I. Alexand. in consilio 67, numero
octavo, vers. & pro hoc, volum. I. Et in ca-
pitul. relatum, ibi, qui iunc ecclesiasticis
passim.